

Дело C-291/07

Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet срещу Skatteverket

(Преюдициално запитване,
отправено от Regeringsrätten)

„ДДС — Място на изпълнение на облагаемите сделки — Данъчно привързване — Доставчик на услуги, установен в държава членка, различна от тази, в която е установен получателят — Качество на данъчнозадължено лице — Услуги, предоставяни на национална фондация, която осъществява стопанска и нестопанска дейност“

Заключение на генералния адвокат г-н J. Mazák, представено на 17 юни
2008 г. . . . . I - 8257
Решение на Съда (първи състав) от 6 ноември 2008 г. . . . . I - 8268

Резюме на решението

Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Данъци върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност — Предоставяне на услуги — Определяне на мястото на данъчно привързване

(член 9, параграф 2, буква д) от Директива 77/388 на Съвета и член 56, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112 на Съвета)

I - 8255

Член 9, параграф 2, буква д) от Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, изменена с Директива 1999/59, и член 56, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112 относно общата система на данъка върху добавената стойност, които определят мястото на данъчното привързване, услугите, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, адвокати, счетоводители и други подобни услуги трябва да се тълкуват в смисъл, че получателят на консултантски услуги, предоставяни от данъчнозадължено лице, установено в друга държава членка, получател, който упражнява едновременно стопанска дейност и дейност, попадаща извън приложното поле на тези директиви, трябва да се счита, че има качеството на данъчнозадължено лице, дори и споменатите услуги да са ползвани само за нуждите на последната дейност.

Действително този член не уточнява дали неговото прилагане е поставено в зависи-

мост от условието данъчнозадълженото лице — бенефициер по доставка на услуги, да използва тази доставка за нуждите на своята икономическа дейност. Така, за разлика от други разпоредби на Шеста директива като член 2, параграф 1 и член 17, параграф 2, този член изобщо не посочва, че такова условие би било необходимо за неговото прилагане.

При липсата на изрично уточнение в член 9, параграф 2, буква д) от Шеста директива относно обстоятелството, че предоставяните услуги трябва да бъдат ползвани за нуждите на икономическата дейност на получателя, следва да се приеме, че фактът, че последният ползва тези услуги за дейности, които попадат извън приложното поле на Шеста директива, не представлява пречка за прилагането на тази разпоредба.

(вж. точки 28—33 и диспозитива)